

העיקרון קובע: היום אני — מחר אתה. אל תפרסם מה שקורה אצלי בהרריחרים. זה לא נעים. מחר, כשה יקרה אצלך, לא אשכח שאני חייב לך טובה.

★ ★ ★

מאחורי קשר השתיקה של פרשת יניב עמד אחד מבכירי העיתונאים במדינה. חיים יבין, מנהל הטלוויזיה הישראלית, ערך בשבוע שעבר סדרה של שיחות-טלפון בהולות לעמיתיו, וביקש מהם לנצור את המידע. היתה לו רשימה של סיבות טובות לבקש שהם לא יסבחו אותו על צדו. כל אחת מהן עשויה לצרף אותו לחוג ידידי ל"וצריקים".

אבל את הסיבה האמיתית לא מנה חיים יבין ברשימה. כי הסיבה האמיתית היא "שתוק לי ואש" תוק לך".

★ ★ ★

כל מה שכתבתי בשורות הקודמות אינו מעיד על כך שהעולם הזה הוא טלית-שכולה תכלת-שמיים. הרצון לפרסם יריעה בלבדית, לעורר סערה ולמכור יותר עיתונים, מהווה בפרוץ חלק מן השיקולים, שהגיעו את העורר. גם הוא למקם את אורלי יניב בעמוד השער. אבל היה גם שיקול נוסף.

לא לשתוק, לא לטייח עובדות, לא ליטול חלק בקרנבל-הצבעות של אבירי המוסר המדויף, העושים שימוש ב"נימוקים אנושיים", רק כאשר הקורבן הוא קרובי-משפחה. לא להימנות עם הבראנדה, לא לעשות איפה ואיפה.

★ ★ ★

ואולי זאת הסיבה שבגללה לא פנה בשבוע שעבר חיים יבין אל העולם הזה. הוא ידע את התשובה.

חיים יבין:

שתוק לי ואשתוק לך

אורלי יניב נמצאה בדירתה כמוצאי-הש"ב שבער, בשעה 10.40 בלילה.

צוות מנדוד-אדם פרץ את דלת הדירה, חילץ אותה והציל את חייה.

בבית-החולים אמר ככפר-סבא היא נר-שמה ואושפזה בשם "אורלי צוקרמן". לאחר טיפול קצר שוחררה.

העולם הזה לא היה היחיד שגילה את עובדות המיקרה. כמעט כל עיתון במדינת ישראל ידע, כבר ביום הראשון שעבר, את סיפור דליפת הגז, שרלף מאחת החוליות הקטנות שורות בהצללת חייה של כוכבת המסך. אבל להעולם הזה, הפלא ופלא, נשמרה זכות הראשונים של פירסום הסקופ הזה עד יום ר' שעבר.

במשך 72 שעות רצופות לא נמצא עיתון או אמצעי-תיקשורת אחר במדינת-ישראל, שיפרסם את הידיעה העיתונאית הלהטת ה"א". היא התגלגלה במערכות-העיתונים, ע"ב רה מעורר לעורך, מכתב לכתב, מזכירה למזכירה. 5000 איש, בהערכה זהירה, ידעו על קיומה. והיא לא פורסמה.

★ ★ ★

צריך להיות תמים לחלוטין או מטומטם באופן מעורר-דאגה, כדי להאמין שידעו-ת אחרונות, מעריב, חדשות, הארץ, דבר וכל השאר לא פירסמו את הידיעה הזאת בגלל דאגתם העמוקה לבעיות של אתיקה או מחשש לשלומה של אורלי יניב.

הסיבה האמיתית היתה קשר-השתיקה. אורלי יניב היא חלק מהבראנדה, יותר מזה: לגבידידים של עורכי-העיתונים, היא חלק בלתי-נפרד מהמימסד. והמימסד שצריך להגן עליו, במיקרה זה, הוא מימסד של עיתונאים.

אתיקה

לשלים פעמיים

הכתבה, מוחמאת בפתיה, כמי שמרגישה ונראית כבת 20.

כדי לברר למה רותי אבנת מרגישה ונראית כליכך טוב, כליכך צעיר וכליכך מטופח, חייבת הקוראת המוריקה מקינאה לעבור לעמוד הבא. רק שם, אחרי שעברה על דיבריי ימי-חייה עתירי הקאריירה של אבנת, התבשר מה בניחווחות העולם הגדול וחלקה עימה את הגדרובה, את הרגליה-שינה ואת תפריטי החיטה המלאה, מגיע פיתורנו של כתבי החירה.

וכך כתוב שם, באות אדומה ומודגשת, קרוב-קרויב לתמונות:

"לאחר ניקוי העור במיפנים הרובל אקסטריים ובחלפנים דיפ קלוסו. מושחת רותי אבנת על עיניה איי סטרצ'ר — ג'ל מרוכז למניעת קמטים, ומשלימה את הטיפול בקרם-עיניים אקוויטמוס... בבווק היא משת משת באינטרסל — קרם-הטיפול הפועל נגד הזמן, ומעליו קרם לחות פרפורטנס H2O, מספר 7".

וכן הלאה וכן הלאה, עד השורה התחתונה, המכשרת לקוראת עולם האשה, שכל התכ-שירים והמשמנים והמשחות והמכמנים הללו, שיעלימו שקערוריות מתחת לעיניה העצור בות וישבו פניה כקדם, הגיעו מבית הלונה רובינשטיין. עובדה.

★ ★ ★

"תשקפים", "מדורייפרסום", "תדמיות" ושאר מדורייכישין, הם חיזיון נפרץ בשבועי-נים ובירחונים. על הסיכות שגרמו לעירוב היוצרות הזה, בין חומר עיתונאי למליצות פירוטמיות שרופות, אפשר לכתוב עבודת מחקר שלמה, שלא כאן מקומה ושעתה. כי

40+
זה יופי

החיים מתחילים עכשיו!

מאת: מרת אנטוניוקוויק
הקדמה: רותי מרשל
ציורים: ג'ן ג'ן

"עולם האשה" המודעות מחלילות עכשיו

הירחון מוקדשת לחומר פירוטמי, באריזה של עיתונות צרופה.

עולם האשה הוא עסק פרטי. אם עורכי ומנהליו בוחרים ללכת בנתיב המסחרה, מן הראוי לכבד את רצונם. אבל מי שמתלבט אם להשקיע 9.50 שקלים במוצר הזה — כראי שידע, מעתה ולהבא, שתמורתם של כ-70% מעמודיו כתר שלומה.